

GONDOLATMENET. I.

...a mi világunk a mienk?...

...nem!

a világ, egyetem, az élet ura!

bármily fura, a doktorátust

a világegyetem osztja;

űrmérnök

fénymérnök,

a sötétnökök

ultrahangja a csillagokat kapálja

a dudvát, a feketelyuk felzabálja

uralja az istenek feletti hatalmat s

kitakarítja

az életutat,

állandóan

utat mutat a határtalan dimenzióba

beképzelt

utópia,

dőre kópia

istenhez hasonlítani magát, bár?

csak Isten lehetne a döntnök, hát

vigyázz ember, még a víz is kiver;

mikor

miért,

kihez

mennyiért könyörögsz, a menny dörög

félelmed

élelmed,

kényelmed

világosan lásd világod ajándékát,

rád bízta öntudatlan sorsod, tortát

szolgál fel a lélekvándorlás során

és

Te,

ezzel

a lehetőséggel hogy bánsz?

GONDOLATMENET. II.

...ez, a mi világunk, a mienk?...

...nem!

a világ, egyetem! az élet ura!
bármily fura, a doktorátust
a justust, a világegyetem osztja;
űrmérnök, fénymérnök, asztronauta
kvantum mérnök, a sötétnökök
ultrahangja a csillagokat kapálja
a dudvát, a feketelyuk felzabálja
uralja az istenek feletti hatalmat s
kitakarítja, az életutat, állandóan
utat mutat a határtalan dimenzióba
beképzelt utópia, dőre kópia ura
istenhez hasonlítani magát, bár?
csak Isten lehetne a döntnök, hát
vigyázz ember, még a víz is kiver;
mikor, miért, évmilliók óta kihez
mennyiért könyörögsz, a menny dörög
félelmed élelmed, kényelmed, rögd
világosan lásd; világod ajándékát,
rád bízta öntudatlan sorsod, tortát
szolgál fel a lélekvándorlás során
Te, ezzel a lehetőséggel hogy bánasz?
Jártál már odaát? Kíváncsi vagy rá!
Magyarázatod van rá, mi dolgod itt?
tele szájjal, nagy pofával, epétől égő
gyomorral, homokba dugott orroddal
túrod a wellnes alját, úsztatják eléd
a kaját; a feszüléstől, csillagot látsz
tévedés! ez még nem az, ahova tartasz
ettől, csak a buborék a felszínre rohan
felidézi benned jó dolgodat;
Isten, csak egy intézmény, ergo;
- mulandó;
a hitel viszont, állandó!

Mottó:

Mások versei, néha, unalmasak.
Bocsánat, azokat nem én írtam.
S nincs a lényegről egy szó sem,
Feszegetné e, a múltat; mi végre,
Honnan a galaxisban, ki tette ezt,
Ezt a magányt, ki rakta a Földbe,
Sok – sok életért, gyönyörködve,
És, tehetetlenségére s végzetére?

